

عنوان مقاله:

اعتبارسنجی گزارش های مورخان از سیره عملی معصومان و کاربست آن در استنباط احکام شرعی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تطبیقی فقه و اصول مذاهب، دوره 6، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سعید نظری توکلی - استاد، گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات، دانشگاه تهران، تهران، ایران

سعید سیوئی چهرمی - دانشجو دکتری، گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات، دانشگاه تهران، تهران، ایران

سید رضا تقواییان - دانش پژوه سطح ۲ حوزه علمیه قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

برخی از فقهای اهل سنت، از گزارش های مورخان در کتاب های سیره، استفاده های فقهی کرده اند، در حالی که فقیهان امامیه تمایلی به استناد به منابع تاریخی در استنباط های فقهی خود ندارند. از آنجا که کتاب های تاریخی می تواند داده های فراوانی از گفتار و رفتار معصومان در اختیار فقیهان قرار دهد، بررسی امکان استناد به گزارش های تاریخ نگاران در استنباطات فقهی، ضروری به نظر می رسد. از این رو، در پژوهش حاضر به دنبال پاسخ گویی به این پرسش هستیم که آیا گزارش های تاریخ نگاران از سیره معصومان می توانند دلیل مستقلاً در استنباط فقهی به حساب آیند؟ یافته های پژوهش حاضر که با روش توصیفی-تحلیلی و با استناد به داده های کتابخانه ای انجام شده است، نشان می دهد که هرچند می توان از عناوین چهارگانه «خبر واحد»، «قول کارشناس»، «تواتر» و «انسداد» به مثابه ادله حجیت گزارش مورخ بهره جست، ولی با توجه به محدودیت ها و مشکلات روشی در منابع تاریخی، تنها با پذیرش اعتبار انسداد در گزارش های مورخان، می توان منابع تاریخی را یکی از دلایل فقهی برای استنباط احکام فقهی تکلیفی یا وضعی به حساب آورد.

کلمات کلیدی:

حکم شرعی، سیره عملی، معصوم، مورخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948571>

